

JEREMIÁS PRÓFÉTA

Árvai Emil

Sötét van,
sötétet látok:
mint zúdul pusztulás rátok
hamarosan.

Úgy zokog valami bennem!
Előre siratom azt a vést,
amit már érzek és emészt;
mindentől elment a kedvem.

Nem érti senki a fájdalmam.
'Mindig lesz valahogy' - legyintnek többen.
Pusztába kiáltott szó szavam.

Zajlik az élet köröttem;
szerepem szinte komolytalan...
...Jaj, milyen küldetéssel jöttem!...

Forrás: www.keresztenydalek.hu